

borg, men maa betale den paa Dampskibet, som om den ikke var indstrevet. Dette er et underordnet Punkt; men det er vigtigt, at der for den Forsendelse af Cykler som Rejssegods, der nu er steget i saa høj Grad, som den er, ikke lægges nogen Hindringer i Vejen. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om der er Mulighed for, at disse Bestemmelser kunne fortolkes saaledes, at de forhindrer den nuværende Indskrivning af Cykler som Rejssegods.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer-Slev): Jeg erkender, at ligejom dette Forslag i det hele blev vel modtaget her i Tinget ved 1ste Behandling, har der ogsaa, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Hammerich) bemærkede, i Udvalget været Bestræbelser for at komme til et Resultat, hvad jeg jo ogsaa har kunnet observere ved mine forskellige Konferencer med Udvalget, hvor man har forandret sin Stilling væsentligt, utvivlsomt for at komme til Ende med Sagen. Om det vil lykkes at føre Sagen godt til Ende og tillige i denne Samling, som den ærede Ordfører hystes at ønske og spaa, kan jo ingen sige noget om endnu. Der er jo ikke saa faa Differencer endnu med Ministeren, navnlig i det næste Afsnit, som er det brændende Afsnit af Sagen, og kan man ikke komme over dem, er der selvt ikke Haab om at komme igennem med Lovforslaget, og selv om man kan det, tror jeg, Haabet maa være lidet, forudsat, at Rigsdagssamlingen slutter til den ordinære Tid. Thi jeg skal dog bemærke, at jeg tror, at Landstinget ikke renoncerer paa i Enkelthederne at undersøge et Lovforslag, der har saa stor Betydning som dette. Det er imidlertid noget, som jeg ikke kan have noget endeligt Stør over, jeg siger kun, hvorledes min Betragtning af Sagen er.

Der er ingen Grund for mig til at dvæle ved de almindelige Bemærkninger i Betænkningen, idet de for største Delen, i alt Fald de, der have større Betydning, høre under næste Afsnit, hvor der nok kan være Grund til at komme med almindelige Bemærkninger. Jeg vil altsaa kun lejlighedsvis gøre det ved enkelte Ændringsforslag. Ændringsforslagene ere jo ret talrige, men ikke meget indgribende. Det 1ste gaar ud paa at forandre Lovforslagets Titel. Den ærede Ordfører sagde, at Ministerens Forslag ikke var fyldestgørende i den Retning. Det undrer mig noget, thi Ministerens Forslag er fuldstændig korrekt, og det, det skal være. Det er nemlig et Citat af Loven om Statsbanedriftens Ordning, hvor der staar i sidste Paragraf, at der skal forelægges Rigsdagen senere et Forslag til Lov

om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser. Det er ogsaa det fuldkomment eksakte Udtryk for, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Jeg skal imidlertid ikke modstætte mig Ændringsforslag under Nr. 1, skønt jeg ikke erkender, at det er noget adækvat eller rammende Forslag, men det har det for sig at være kort, og det er altid noget. Forslaget under Nr. 2 har jeg intet at bemærke til. Med Hensyn til § 4 gjorde den ærede Ordfører en Bemærkning om, at man kunde ønske, at Stationerne i højere Grad end nu skulde indeholde Anvisning til Køreplanens Sværfsættelse. Det skal jeg lægge mig paa Hjerte og henlede Opmærksomheden paa. — Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 finder jeg ikke videre heldige, og jeg havde ikke ønsket, at man skulde give en saadan legal Anvisning paa Særbanepersonalet som den, der er gjort under Nr. 4. En anden Sag er, at man konduitemæssig instruerer dem til, hvordan de skulle bære sig ad i paakommende Tilfælde. Jeg tror ikke, det er heldigt at lætte dette i Loven. Det har imidlertid ikke nogen indgribende Betydning, saa jeg skal ikke opholde mig derved. Ændringsforslag under Nr. 5 er utvivlsomt uheldigt, og der er ingen Grund til at vedtage det. Jeg kan for Resten i den Henseende ganske henholde mig til de Bemærkninger, der bleve gjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling). Forslagene under Nr. 6, 7, 8, 9 og 10 finder jeg ingen Anledning til at udtale mig om. Nr. 11 synes jeg er et meget indgribende Forslag og meget forandret fra det nuværende: „Hunde maa ikke medtages i Personkupe, medmindre den eller de Personer, hvem de tilhøre, have udelukkende Raadighed over hele Kupeen“. Det ses, det vil blive meget dyrt herefter at rejse, naar man har Hunde med. Nu er det saa, at der skal Samtykke af vedkommende i Kupeen for at kunne tage en Hund ind. Det er Hovedreglen. Ærede Medlemmer have sagt til mig under Konferencen: Ja, man summer sig ved at sige nej, naar nogen kommer og vil have en Hund ind. Det synes mig er meget simpelt. Men det er imidlertid ikke af de meget indgribende Ting. Under Nr. 12 er der en formel Ændring. Nr. 13 og 14 ere to Ændringer af ret stor Betydning. Nr. 14 gaar ud paa, at Bestemmelsen om Fjernelse af ældre Mærker skal udgaa. Det maa jeg indstændig fra- raade. Disse gamle Mærker ere for Særbanerne en stor Gene, og det giver Anledning til langt flere Fejltagelser, end det ærede Medlem, der udtalte sig for Forslaget